

תורת אביגדור

פילזים

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: פינחס בן-עמי

פְּרֶשֶׁת תְּרוּמָה

בניית בית לשמו

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה

להנצחות: 072-222-3383

בניית בית לשמו

שלום! רציתי לספר לכם סיפור שקרה לי בערך לפני 3,300 שנה... קוראים לי יעקב ונמנית עלי אחד הילדים ברי המזל מבני ישראל שיצאו ממצרים. ראיתי את כל המכות, קריעת ים סוף ואפילו עמדתי שם למרגלות הר סיני כשהקדוש ברוך הוא דיבר אלינו. זה היה כל כך מרגש! ברגע ששמענו את השם אומר: "אנכי השם אלוקיך", התעלפנו כולנו כי הגוף שלנו לא יכול היה לעמוד בעוצמה, והשם היה צריך להחיות אותנו!

טוב, בכל אופן רציתי לספר לכם על משהו שקרה אחרי מתן תורה. בתחילה, כשמענו על זה חשבתי שזה נורא מוזר, ולכן אני מספר לכם את הסיפור.

אחרי שמשה רבינו ירד מהר סיני, הוא קרא לכולנו בכדי לומר את דבריו. ואז, משה רבינו אמר משהו לא יאומן. הוא אמר שהשם רוצה שכולנו נתאחד ונבנה לכבודו את המשכן, "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם", לשם יבוא השם וידור בתוכנו. ביננו. זה ברור? השם רוצה לעבור לאוהל ולגור אתנו!

עכשיו, אני ידעתי שזה לא הגיוני, השם הוא לא בן אדם שצריך לגור באוהל. וחוץ מזה, גודלו ודאי עולה בהרבה על מה שמכיל אוהל קטן. השם הוא עצום וגדול בעצם מכל בית שקיים בעולם.

אך לא היה לי מספיק זמן לחשוב על זה כי כולם היו כבר כל כך עסוקים ככל יכולתם בהגשת עזרה. בעבר, במצרים הכריחו את אבא שלי להיות צורף למעלה מעשרים שנה. הוא היה הכין קישוטים מזהב למרכבתו של פרעה. ועכשיו הוא משתמש בכל מה שלמד בכדי להכין קישוטים מהודרים מזהב עבור המזבח. וכן, המצרים היו מכריחים את אמא שלי לתפור במשך כל היום שמלות לנשים המצריות, וכעת היא משתמשת במיומנות ובמקצועיות שלה בכדי לארוג וילונות למשכן.

הכל הפך להיות יפה כל כך. אך אני הייתי עדיין מוטרד מכל העניין, בית? בשביל השם? בכדי שיגור בו? זה פשוט לא נשמע לי הגיוני. לבסוף החלטתי לגשת לאוהל של דוד שלי, אביגדור, בכדי לראות אם יוכל להסביר לי את העניין.

וב"ה, לשמחתי הוא יכל. לכאורה אנשים אחרים, אפילו תלמידי חכמים, הוטרדו מאותה שאלה, ולילה קודם משה רבנו מסר שיעור המסביר את כל העניין.

אני בטוח שמשה רבנו הסביר את זה הרבה יותר טוב ממה שאני כעת הולך להסביר. אבל דוד אביגדור בהחלט הסביר את זה די טוב ואני אצטט אותו.

הוא אמר שהדבר החשוב ביותר בעולם זה להאמין בהשם. אבל לא רק לומר את המילים: "אני מאמין באמונה שלמה", אלא **באמת להאמין** - ממש להרגיש במציאותו.

דוד אביגדור אמר לי: "בדיוק כמו שאתה מאמין בי! אתה יודע שאני קיים בגלל שאתה רואה אותי ושומע אותי מדבר אתך. באותה מידה עליך להאמין בהשם!"

וזו הסיבה שמיד אחרי שקיבלנו את התורה, הדבר הראשון שאנחנו עשינו היה לבנות בית להשם לשכון בו. ורק בעשייה זו - השם נהיה קיים יותר ויותר בתודעתנו.

בכל דפיקה שאבא שלי נתן על פלטות הזהב, הוא חשב: "אני מכין קישוט יפהפה לבית של השם". וכשאמי תפרה, בכל תפר ותפר שהיא חשבה: "אני כל כך מרוגשת מהזכות לתפור וילונות לבית של השם".

וזה לא היה רק זה. אוהלו של השם היה בדיוק באמצע המחנה! כל יהודי, לא משנה איפה הוא עמד, יכול היה להצביע ולומר: "שם, באוהל ההוא גר אהרן הכהן, ושם, באוהל האחר - גר משה רבנו. וממש כאן באוהל הגדול, גר השם!"

וכך חיינו את החיים שלנו עם המסר החשוב ביותר של כל התורה כולה - **שהשם קיים בעולם שלנו!** זה הנושא החשוב ביותר בחיינו! להיות יותר ויותר מודעים לכך שהשם הוא המקור והסיבה לחיינו!

ולכן, כשמתפללים ומברכים, המילה החשובה ביותר שאנו אומרים היא "אתה!" כי על ידי כך אנו מזכירים לעצמנו באופן ובתדירות המרבית שהשם הוא קיים והוא נמצא לידינו כל הזמן.

ולמרות שאין לנו יותר את בית המקדש, השם קיים בדיוק כמו אז! ובאמירת המילים: "ברוך **אתה** השם", "ברוך השם" במהלך כל היום, אנו לומדים בעצם את אותו מסר בדיוק שעם ישראל למדו בשעה שבנו את המשכן - אנו ממלאים את המטרה שלנו בעולם הזה באמונה שהקדוש ברוך הוא, מלא כל הארץ כבודו, **קיים במאת האחוזים!**

שבת שלום ומבורך!